

тая дреха твоятъ синъ е по-силенъ отъ най-могъщитъ владѣтели. Азъ спечелихъ силата на любовъта и самообладанието, която ми замѣнява всички царски съкровища.

И той кротко улови ржката на баща си и почна да обяснява нему и на жена си пжтя, по който се добива миръ и чистота душевна. Тъй тѣ влѣзоха въ двореца. Лицето на царя просия отъ смиренитѣ слова на сина, и нова свѣтлина блѣсна въ очитѣ на кротката Ясодхара.

* * *

Дори до послѣдния си часъ Буда ъе прѣстана да проповѣдва на хората любовъ и милосърдие. А кога усѣти, че ще мре, той за послѣденъ пжтъ събра около себе си своитѣ ученици, прости се и имъ поржча да пазятъ чисто неговото учение и да го разпространяватъ срѣдъ народа. Слѣдъ това той се упжти къмъ оная страна, дѣто почна своя пустиненъ животъ, къмъ града Кусинагара, придруженъ отъ своя вѣренъ ученикъ и постояненъ спжтникъ Ананда. И когато вече се умори и изнемогна, той лѣгна на сѣнка подъ дървото, обърна се къмъ Ананда съ прощални думи на любовъ и поучение. И тихо, незабѣлѣзано душата напустна неговото изнеможѣло тѣло.

Много закоравѣли сърца просвѣти Буда съ думитѣ на любовъта. Той умрѣ, но неговото учение се разлѣ като нѣкоя широка вълна. Дѣдото прѣдава на внука, бащата на сина подвизитѣ и живота на славниятъ царски синъ. И до день-днешенъ много азиатски народи почитатъ паметъта на Буда и свето спазватъ завѣщаното отъ него учение.